

Nr. inv. D.I. 6.2.

TEATRUL DE STAT PIATRA NEAMI

prezintă:

Cu prilejul comemorării a 75 ani de la moartea
lui ION CREANGĂ

POVEȘTI ȘI AMINTIRI

Montaj literar într-un act de
EDUARD COVALI

PROGRAM

Stagiunea 1964-1965

„Ce-i pasă copilului, cînd mama și tata se gîndesc la neajunsurile vieții, la ce poate să le aducă ziua de mine, sau că-i frămîntă alte gînduri pline de îngrijire. Copilul încălecat pe bățul său gîndește că se află călare pe un cal de cei mai strașnici, pe care aleargă cu voie bună, și-l bate cu biciul și-l strunește cu tot dinadinsul și răcnește la el din toată inima, de-și ie-azul; și de cade jos, crede că l-a trîntit calul, și pe băț își descarcă mînia în toată puterea cuvîntului...

Așa eram eu la vîrsta cea fericită, și așa cred că au fost toți copiii, de cînd e lumea asta și pămîntul; măcar să zică cine ce-a zice.

În sfîrșit, ce mai află vorba pentru nimica toată? Ia am fost și eu, în lumea asta, un boț cu ochi, o bucată de humă însușețită, din Humulești, care nici frumos pînă la douăzeci de ani, nici cuminte pînă la treizeci și nici bogat pînă la patruzeci nu m-am făcut. Dar și sărac așa ca în anul ăcesta, ca în anul trecut și ca de cînd sînt, niciodată n-am fost.

ION CREANGA

din

Amintiri din copilărie

POVEȘTI ȘI AMINTIRI

Montaj literar de EDUARD COVALI

DISTRIBUȚIA:

Ion Creangă	<i>Dionisie Oiteu</i>
Moș Ion Roată	<i>George Popa Mijea</i>
Onica și soacra	<i>Adrin Pamfil Almajan</i>
Vulpea	<i>Helena Stana Jonescu</i>
Negustorul și lupul	<i>Stefan Radoș</i>
Picală	<i>Virgil Ogăzanu</i>
Boierul și Ivan Turbincă	<i>Al. Lazăr</i>
Trăsnea și Harap Alb	<i>Nic. Fălcușan</i>
Ursul și Crainic I	<i>Ion Andrei</i>
Crainic II	<i>Traian Pîrlog</i>
Cele trei nurori	<i>Catalina Pintilie</i>
	<i>Mariella Petrescu</i>
	<i>Emilia Mitu</i>

Draci, copii, țărani,

Regia artistică: GABRIEL NEGRI

Scenografia: MIHAI MADESCU

Ilustrația muzicală:

ING. LUCIAN IONESCU

Peruci - machiaj
Elisabeta Popa Mijea

Sufleur
Emilia Mitu

Regia tehnică
Mihai Duduleanu

Șef de producție
Florin Burtea

c. 8372

„Ce-i pasă copilului, când mama și tata se gîndesc la neajunsurile vieții, la ce poate să le aducă ziua de mîine, sau că-i frămîntă alte gînduri pline de îngrijire. Copilul încălecat pe bățul său gîndește că se află călare pe un cal de cei mai strașnici, pe care aleargă cu voie bună, și-l bate cu biciul și-l strunește cu tot dinadinsul și răcnește la el din toată inima, de-și ie-auzul; și de cade jos, crede că l-a trîntit calul, și pe băț își descarcă mînia în toată puterea cuvîntului...

Așa eram eu la vîrsta cea fericită, și așa cred că au fost toți copiii, de cînd e lumea asta și pămîntul; măcar să zică cine ce-a zice.

În sfîrșit, ce mai atîta vorbă pentru nimica toată? Ia am fost și eu, în lumea asta, un boț cu ochi, o bucată de humă însuslețită, din Humuleștii, care nici frumos pînă la douăzeci de ani, nici cuminte pînă la treizeci și nici bogat pînă la patruzeci nu m-am făcut. Dar și sărac așa ca în anul ăcesta, ca în anul trecut și ca de cînd sînt, niciodată n-am fost.

ION CREANGĂ

din

Amintiri din copilărie